

Cementiri de Dosrius

Dosrius

Ubicació

Comarca:	Maresme
Lloc/Adreça:	Camí del Cementiri, s/n - Polígon industrial can Ribot - Zona de Dosrius
Emplaçament	Al sud-oest del nucli urbà de Dosrius, al bell mig del polígon industrial
Alçada:	157m
Coordenades:	
Latitud:	41.59357
Longitud:	2.39967
UTM Est (X):	449967
UTM Nord (Y):	4604826

Classificació

Número de fitxa	08075-162
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Conjunt arquitectònic
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XIX
Any	1894
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Religiós
Titularitat	Pública
Titular:	Ajuntament de Dosrius
Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa:	dj., 14/12/2017 - 01:00

Descripció

Recinte aïllat de planta rectangular delimitat per un mur amb un coronament a dues vessants, que està bastit en pedra de diverses mides disposada irregularment. Aquest mur està arrebossat i emblanquinat, tot i que força malmès. El portal d'accés està emmarcat amb dues pilastres bastides amb maons, amb una creu refosa a cada una. La porta és de ferro, de dues fulles batents i barrots. A l'interior hi ha un passeig central pavimentat i en rampa, que està flanquejat per xiprers i adaptat al pendent del terreny. Els blocs de nínxols, rectangulars i de dues alçades, estan disposats en perpendicular al passeig, orientats a migdia i col·locats a manera d'espina de peix. Estan rematats amb una motllura rectilínia a la part superior de cada bloc. En els laterals de cada un hi ha un plafó identificatiu de cada zona: zona 1 Sts. Iscle i Victòria, zona 2 St. Llop, zona 3 St. Esteve i zona 4 St. Andreu. A la plataforma superior hi ha una creu llatina damunt d'un basament superposat i una única tomba, el panteó dels Marquesos de Castelladosrius, i un petit edifici auxiliar rectangular, amb coberta de teula àrab de dues vessants.

Observacions:

A l'exterior hi ha un grup de plataners força destacable. Als carrers laterals de l'interior també hi ha xiprers.

Història

L'Ajuntament de Dosrius va comprar un terreny l'any 1886 per edificar un nou cementiri, donat que el cementiri vell, situat al costat de l'església de Sant Iscle i Santa Victòria, estava obsolet. De totes maneres, el nou fossar no es va arribar a fer en aquests terrenys donat que no foren aprovats ni pel Bisbe ni per la població en general. Finalment es decidí construir-lo en el lloc anomenat "Las Tiras d'en Planas", que era propietat de la família Vallmajor. El terreny fou cedit per 500 pessetes, la pedra dels nínxols havia de ser de les pedreres del Sr. Vallmajor i s'hauria de donar un nínxol per la família. La cessió fou signada l'any 1892 i el cementiri fou beneït per la festa major d'hivern de Dosrius l'any 1894. Entre els anys 1935 i 1947 es van construir més nínxols damunt dels existents. El panteó dels Marquesos de Castelladosrius fou construït l'any 1949. Posteriorment, l'any 1952 es van fer diverses obres de reforma i manteniment. Finalment, l'any 1990 es construïren 44 nínxols més a les zones de Sant Llop i Sant Andreu, damunt dels nínxols ja existents.

Bibliografia

ALSINA BOIX, Neus; JUBANY PINÓS, M. Àngels (2018). "El municipi de Dosrius durant el segle XIX. Les transformacions en l'obra pública". XI Trobada d'Entitats de Recerca Local i Comarcal del Maresme: el desenvolupament urbanístic dels pobles del Maresme. Vilassar de Mar: Centre d'Estudis Vilassarencs, p. 125-126. ALSINA, N.; CALONGE, R.; CUSPINERA, L.; JUBANY, M.A.; LACUESTA, R. (2005). Inventari del patrimoni històric, arquitectònic i ambiental de Dosrius. [Barcelona: Diputació de Barcelona, Ajuntament de Dosrius], Núm. Ref.: I.E.08/013. "Bloc Dosriuenc. Retalls de premsa sobre Dosrius i Canyamars de El Semanario de Mataró (1884-1895)". A Dosrius. Una visita al passat. Bloc. Accés el 27 de setembre de 2017. RAMIS NIETO, Josep. "El segle XIX a Dosrius. Entre la tradició i la modernitat". A Dosrius. Una visita al passat. 3-14 d'abril de 2017. Bloc. Accés el 27 de setembre de 2017. RAMIS NIETO, Josep. "Senyors, barons i marquesos. Els llinatges nobiliaris de Dosrius i Canyamars". A Dosrius. Una visita al passat. 1-2 de gener de 2018. Bloc. Accés el 9 de febrer de 2018.

